

TOLLE, LEGE!*(VEDD ÉS OLVASD! – Szent Ágoston)***A év – 24. évközi vasárnap****Gondolatok vasárnapra****A JÁRVÁNYÜGYI INTÉZKEDÉSRE MEGOLDÁS A TILTAKOZÁS?**

A közösségi oldalakon egyre inkább terjed a pandémiát tagadók, annak mértékét lekicsinylők és a járványügyi intézkedések ellen tiltakozók véleménye. Németországban és Olaszországban a hétvégén tüntetéseket is tartottak. Anselm Grün bencés szerzetes kritikusan nyilatkozott erről.

Kétségtől jogos az az igény, hogy eszmét cseréljünk a járványhelyzetben hozott intézkedésekről, hangsúlyozta, ám az egy hete szervezett berlini tüntetések nem az eszmecsere ügyét szolgálták, hanem a politika fogságába kerültek.

„Nagyon sok agressziót és erőszakot érzékelek, és fogalmam sincs, mi van ezeknek az embereknek a fejében. Mintha sokan nem lennének hajlandóak elfogadni, hogy a külső körülmények változásra készítetnek minket: továbbra is úgy szeretnének élni, ahogyan eddig. Ugyanez a mentalitás érzékelhető a klímaváltozás körüli vitáknál. A világban uralkodó körülmények igenis változnak, ami tőlünk is azt kívánja, hogy álljunk készen a változásra.

Az egész élet állandó változás. Aki nem változik, megmerevedik.

Folyamatosan reagálnunk kell a külső körülményekre, akár csak arra, amit az élet éppen kíván tőlünk, amikor például megbetegszünk vagy elvesztjük az állásunkat. Aki görcsösen ragaszkodik a régi dolgokhoz, belsőleg is megreked.”

Aki kész a változásra, természetesen még elismeri a korábbi dolgok értékét, emelte ki a bencés szerzetes. „Nagyon is lehetséges, hogy korábbi életmódunk jó volt. Ám még nem vagyunk azok, akik lényünkönél fogva, Isten akarata szerint lehetnénk.

A külső körülmények mindig arra hívnak minket, hogy megvizsgáljuk, mi igazán lényeges az életünkben.

A kérdés tehát ezúttal is az, hogyan élhetünk úgy a világjárvány közepette, a klímaváltozás közepette, hogy életmódunk megfeleljen a valóságnak, azaz eleget tegyen Isten akaratának”. (Anselm Grün) (MK)

24. ÉVKÖZI VASÁRNAP

A megbocsátásnak a keresztény életben bűnbánati jellege van. Gyakorlásához kegyelemre van szükségünk.

Sir 27,30 — 28,7: A húsvéti misztériumon keresztül az Úr figyelmeztet bennünket a megbocsátásra. Ez hozzátartozik istengyermekségünkhöz. Tökéletessé akkor lesz, amikor a megbántás már nem csökkenti szeretetünket, hanem arra készítet,

hogy imádkozzunk a bántalmazókért.

Róm 14,7-9: A példabeszédből kiviláglik, hogy kimondhatatlanul nagy az adósságunk Istennel szemben, amit az Úr csak annak enged el, aki megbocsát embertársának. Rosszal tehát rosszat nem fizethetünk, ellenkezőleg: hálát kell mondanunk a rosszért is. Ezért ne legyünk szigorúbbak másokhoz, mint magunkhoz. Legyünk mindenkivel szemben elnézők, megértők és megbocsátók. A megbocsátás nemcsak keresztény erény, hanem a társadalmi életnek is alapja.

Mt 18,21-35: Isten megbocsátásában megnyilatkozik végtelen irgalma és igazságossága is. Az isteni büntetés mindig a bűnöst éri akkor is, ha az elégtételt más is elvégezheti. Üdvözítőnk legteljesebben eleget tett az isteni igazságosságának.

† EVANGÉLIUM Szent Máté könyvéből (Mt 18,21-35)

Abban az időben:

Péter odament Jézushoz, és megkérdezte: „Uram, ha testvérem vétkezik ellenem, hányszor kell megbocsátanom neki? Talán hétszer?” Jézus így felelt: „Nem mondom, hogy hétszer, hanem hetvenszer hétszer!

A mennyek országa olyan, mint amikor egy király el akart számolni szolgálival. Amikor elkezdte, odahozták egyik adósát, aki tízezer talentummal tartozott. Mivel nem volt miből megfizetnie, az úr megparancsolta, hogy adják el őt, a feleségét, a gyermekeit, és mindenét, amije csak van, és így törlessze adósságát. De a szolga leborult előtte és úgy kérlelte: Légy türelmes irántam, mindent megfizetek! Az úr szíve megesett a szolgán: szabadon bocsátotta őt, sőt még az adósságát is elengedte. A szolga kiment, és találkozott egyik szolgatársával, aki neki száz dénárral tartozott. Elkapta és fojtogatni kezdte: »Add meg, amivel tartozol!« Szolgatársa térdre hullott előtte és kérlelte: »Légy türelmes irántam, mindent megfizetek!« De ő nem engedett, hanem ment és börtönbe vetette, míg meg nem fizeti tartozását.

- Szolgatársai látták a történeteket. Elmentek és elbeszélték uruknak. Az úr akkor magához hívatta őt, és így szólt hozzá: »Te gonosz szolga! Amikor kérleltél, én minden tartozásodat elengedtem neked. Nem kellett volna neked is megkönyörülnöd szolgatársadon, mint ahogy én megkönyörültem rajtad?« És az úr nagy haraggal átadta őt az öröknek, míg meg nem fizet mindent, amivel tartozik.

Az én mennyei Atyám is így tesz veletek, ha tiszta szívből meg nem bocsát mindegyitek a testvéreinek. ***Ezek az evangélium igéi.***

IRGALOM NÉLKÜLI VILÁGUNK – Martos Levente

Lehet ekkora ereje az emberi megbocsátásnak? Képes az ember arra, hogy maradéktalanul megbocsásson? Magától nem. A példabeszéd, amely ezután

következik, változtat is a perspektíván, immár Isten bocsánatának tapasztalatából indul ki. A történet egy királyról és annak szolgáiról szól. A király óriási tartozást enged el az egyik szolgának, megdöbbenő, váratlan nagylelkűséggel, ám az kicsinyesnek bizonyul a szolgatársával szemben. Bántalmazza és börtönbe veti - ez a gyakorlat valószínűleg azt a célt szolgálta, hogy az illetőt rokonai megszánják, és pénzadománnyal kiváltsák. Az elbeszélés a király ítéletével zárul, övé a végső szó, övé az ítélet. A példabeszédben szereplő királyban könnyen ráismerünk Istenre, a mennyei Atyára, a szolgában és társaiban a közösség tagjaira. Az adósság elengedése a görögben gyakorlatilag azonos a „bűnök megbocsátása” kifejezéssel. Az újbóli, második számonkérés a végső ítéletet vetíti előre, ahol nemigen remélheti bűnei bocsánatát az, akinek végtelen sokat engedtek el, ő mégis kicsinyesen ragaszkodott jussához...

Isten gondja furcsamód nem a tartozásunk, hanem az összetartozásunk. Jézus szerint Isten kifogyhatatlan szeretettel szeret. Legdrágább ajándéka az élő szív, amely képes szeretni, adni, kapcsolatba lépni és egy-egy kapcsolatot megújítani. Szívből élni talán azt jelenti, hogy az életünket Isten mércéjével mérjük, szálkát és gerendát, hajunk szálát, szolgálatot, kötelességet, tartozást és érdemet - mind kivétel nélkül - Istenre bízunk.

HOVA JUTOTTÁL, EURÓPA? – Gál József

A második világháború után sokfelé emlegették Warenfried páter nevét, akit egyszerűen csak „szalonnás papnak” neveztek. Egy holland kolostorban élte át a háború borzalmait. Az újságírók izzó gyűlölettel írtak akkor a legyőzött németekről. Nem ok nélkül volt tele haraggal az emberek szíve. Krisztus papja azonban tudta, a gyűlölet nem old meg semmit! Nekünk kell lehetővé tenni a megtérést, megnyitva az irgalmasság kapuit. A páter elindult városról városra, házról házra, és megbocsátást és segítséget kért a német nép számára. Kérésére megindultak a szalonnás csomagok, leginkább azokból az országokból, amelyeket a németek kegyetlenül letiportak. A bosszú helyett a szeretet gesztusa indította el a megbékélést. A szalonnás páter többet tett Európa megbékéléiséért, mint a sok békekonferencia.

KERES BENNÜNKET AZ ISTEN! – Gyökössy Endre

Jézus példabeszédeivel nemcsak a szegény bűnösökre mutat, nemcsak a farizeusoknak tart tükröt, hanem beszél az Atyáról, az Atya jóságáról, Aki befogadja a bűnösöket, megbocsát nekik.

Három példázatot is mond erről: az elveszett juh, az elveszett drachma és az elveszett fiú példázatát. Ha figyelmesen olvassuk ezeket, észrevesszük a hallatlan finom árnyalati különbséget, a fokozódást a három példázatban.

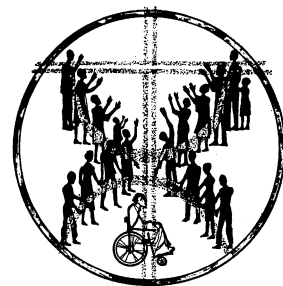
Az elveszett juh azt példázza, hogy Isten mindig a keresésére indul a nem rosszindulatból elkóborolt és bajba jutott embernek. A bárány után, ami (bocsánat a szóért) elcsalinkázik, és egyszer csak benne van a bajban.

Az elveszett drachmával azt mutatja be, amikor valaki nem a maga, hanem más hibájából kerül bajba, vész el.

A tékozló fiú történetével azt példázza, amikor valaki tudatosan szakít az Atyával. Tekintsük át ezt a három finom fokozatot! Ki ne ismerné azt a nagyon szép képet, hogy a jó Pásztor vállára veszi és hazaviszi azt az egyet? A bárány, ha elkóborog, nagyon fél, mert közeledik az éjjel, lefekszik, béget, és annyira retteg, hogy órákig, sőt napokig nem tud a lábára állni. Mit csinál akkor a Pásztor? A vállára veszi, hiszen a félelemtől, a reszketéstől nem tud járni.

Depressziósok, akik féltek, néha meg sem tudtok mozdulni, képtelenek vagytok munkára, szolgálatra, de még menni is – az Úr a vállára vesz benneteket, s úgy viszi a megkeresett, elveszett bárányait. Ne féljetez hát!

Az elveszett drachma nem egy pénztárcából esett ki! Akkoriban a menyasszony nászajándéka egy drachmákból összeállított nyaklánc volt. A gazdagoknak arany drachmákból, a szegény menyasszonynak tíz ezüst pénzből. Igen nagy szégyent jelentett, ha abból egy leszakadt, elgurult. Lázasan kellett sepregetni, míg meg nem lett. Ez a szegény asszony is sepregetett, hogy megcsörren-e valahol a nyaklánc elveszített darabja, a drachma, amit meg kellett találnia, mire a férje vagy a vőlegénye megjön. - Nos, ilyen drágák vagyunk Istennek, mint a menyasszony nyakláncának egy pótolhatatlan darabja. Keres bennünket az Isten!

A HETVENSZER HÉTSZER MEGBOCSÁTÓ IMÁJA - Mt 18,21-35

Urunk, ki az irgalmasság Istene vagy, könyörülj rajtunk, bűnösökön!

Taníts meg bennünket a könyörületre és a megbocsátásra.

Ne engedd, hogy hasonlóak legyünk a könyörtelen szolgálhoz, aki nem követte ura irgalmasságát.

Emlékeztess minket arra, hogy gyengeségeink miatt milyen sokszor esünk el életünk rögös útján.

Szítsd fel szívünkben a megbocsátást

és a segítő szándékot botladozó testvéreink iránt.

Add meg nekünk az irgalom lelkét, hogy akaratom szerint kovásza legyünk eljövendő országodnak. Ámen.

Szerkeszti és kiadja: Horváth László kórházlelkész ☎ 20/ 77-386-55; 30/ 849-8280

<http://korhazkapolna.hu> ; korhazlelkesz.sopron@gmail.com; <http://www.facebook.com/korhazkapolna/>

Kórházkapolna: **szentmise vasárnap 11 órákor**

Hívjon betegéhez időben papot, amint kórházba kerül!